

ART60 2015. 05. 31.

Lelkednek sem Art egy kis táplálék

2015. 05. 01. **Utazás**

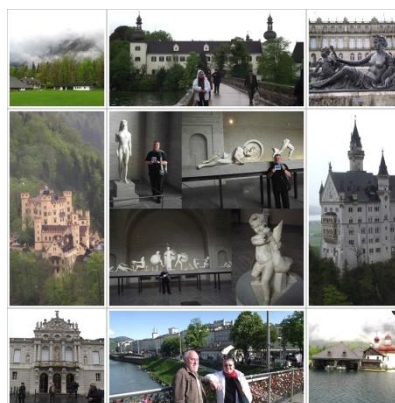
Az előző hónap utolsó napjától, e hó 3-ig, vasárnap estig, a meghosszabbodott hétvégére, elutaztunk Bajorországba, megtekinteni, az „őrült” II. Lajos kastélyait.

Nem tudta másképpen eltávolítani a hatalomból a túlköltekező „Luizt” a környezete, mint, hogy őrültnak nyilvánítsák. Hívtak erre a célra egy orvost, de az orvos és a „betege” ismeretlen körülmények között elhunytak! Így azután mindenki megszabadult a felelősségtől, amit ez a cselekedet maga után vont volna. Az államháztartás romokban hevert, és a kastélyokkal sem tudtak mást kezdeni, mint, hogy belépő díj ellenében mutogassák az érdeklődő közönségnek. Ennek már jó pár éve és azóta vándorolnak az emberek, hogy az „Őrült Lajos” álompalotáit megtekinthessék. Vajon behozta-e már a befektetett tőkét, a látogatók által fizetett belépődíj?

Az Uram már járt ezeken a helyeken és folyamatosan „nyaggatott”, hogy látnom kell nekem is a kastélyokat! Nekem évekig sikerült halasztanom az erre a helyre való utazást, mert nem szeretem az ilyen giccses utánzatokat, még akkor sem, (Lajos király eszeveszett Wagner rajongó volt), ha szinte megelevenedik Wagner operáinak díszlete ezekben a kastélyokban. Milyen hülyeség Vénusz barlangját felépíteni a házamban?

De azután az Uram megoldotta a problémát, kitalálta a „csábítás trükkjét”, amely az én esetemben München volt! Közelebbről a Glyptothek Múzeum. Talált egy olyan társas utat, amelynek programjában München meglátogatása is szerepelt. Így azután, mivel nem akadt több apelláta, utaztunk.

Már írtam egyszer valahol, hogy a Müvtöri könyven most boldog, mert legalább 4-5-6 ábráját sikerült felülragasztani az sk készített fényképeimmel, azaz teljesült a vágyaim közül több pont! Hurrá! (Mégiscsak jó egy férj a háznál!)

2015. 05. 07. csütörtök **Filmnézés**

Kislányunk, ugyebár munkájából adódóan, minden (csaknem) Magyarországon bemutatásra kerülő új filmet megnéz, lát. (Szuper foglalkozás!) Új film: Keleti nyugalom 2. Anyec! Neked való film itt a jegy, menjetek és nézzétek meg! Mentünk! Beváltottuk a jegyünket és vártunk, hogy be lehessen menni a 3-as terembe, már elmúlt $\frac{3}{4}$ 8 de a terem kapuja nem tárult fel. Ajjaj! Tévedés történt, mentünk reklamálni: Semmi gond, átváltották a jegyünket a Három szív című filmre.

Ez a film a „véletlenek” drámája. Már eléggé korosodó, szívbeteg, könyvelő foglalkozású férfi, sorsfordító véletlenek során találkozik két nővel, akikbe szinte azonnal beleszeret, nem egyszerre! A szerelem kölcsönös. Csak jóval később derül ki számára, hogy a két hölgy testvérek és elkerülhetetlen lesz a találkozás! A férfi egyetlen hőstette, hogy beleköt az éppen választásokra készülő polgármesterbe, mert a Városháza könyvelésében számos hibát talál. Természetesen megkörményezik, de a férfi hajthatatlan marad és elküldi illetékes helyre a feljelentését. Nem csak magát hozza kellemetlen helyzetbe, hanem az anyósát, mivel Ő jó kapcsolatot ápol a polgármesterrel! Mielőtt azonban bármi további kiderülhetne, vagy színt kellene vallania, a férfit elviszi a 2. vagy 3. szívinfarktusa! Pont! A dramaturg ügyesen kihátrált a probléma megoldásából!

Azért nekem tetszett a film, talán éppen azért, mert tényleg hétköznapi emberek, ügyes-bajos dolgairól szól. Ezek a szereplők nem hősök, nem szépek, nem gazdagok. Felmerül a kérdés, hogy két a nő mit eszik ezen az „egyszerű” pasin? De hát a nők is hétköznapiak, még csak nem is szépek. Hát igen, halad arra a világ, hogy nem csak „macsók” és szépségkirálynők szoktak szeretkezni. Így azután kisugárzik filmből, mert az anyaszerepre beérett híres szépség, Franciaország jelképe: Catherine Deneuve, a két lány anyja. Szerepe szerint „villoghatna”, de nem teszi. Visszafogottan, szolidan játssza el az aggódó anyát, aki szóvá nem tesz semmit, mert a lányai felnőttek, de amikor rájön, hogy mind a két lánya boldogsága függ a könyvelő további viselkedésétől, akkor szól, igaz akkor sem a lányainak!

2015. 05. 15. péntek **Opera**

PERA
MAGYAR OPERAHÁZ

2015. május 15. 19.00 – 22.00
MINDENKI OPERAJÁ SOROZAT ELŐADÁSA

Charles Gounod:
FAUST

Opera három részben, öt felvonásban, francia nyelven, magyar és angol felirattal

Szövegíró: JULES BARBIER, MICHEL CARRÉ
Dramaturg, magyar nyelvű feliratok: KENESEY JUDIT
Angol nyelvű feliratok: ARTHUR ROGER CRANE

Karmester: MAURIZIO BENINI
Rendező: MICHAL ZHANIÉCKI
Koreográfus: VENEKEI MARIANNA
Díszlettervező: LUIGI SCODIOLIO
A díszlettervező asszisztense: ALEJANDRO CONTRERAS CORTÉS
Jelműztervező: ANA RAMOS AGUIAYO
Világító- és vetítéstervező: BOGUMIL PALEWICZ
Képzőművész: STRAUSSZ KÁLMÁN

Faust: DARIO SCHMUNCK
Mefisztó: BRETZ GÁBOR
Valentin: HAJA ZSOLT
Wagner: GEIGER LAJOS
Margit: ROST ANDREA
Sibet: VÖRÖS SZILVIA
Mária: WIEDEMANN BERNADETT

Most, hogy már eltelt egy kis idő, a bemutató óta, lecsillapodtam és nem vagyok annyira felháborodva a rendezésen, a díszleten és a borzalmasan rossz (ráadásul szerencsétlen külsejű) címszereplő alakításán. (Dario Schmunk)

Végül is nem történt semmi különös, a bacchanália egy örületbe csapó disco volt. Margitot most sem mentette meg senki. Rost Andrea a duettekben rosszabb volt egy kicsit a Tőle elvártnál, de ilyen partner mellett nem is lehetett csodálkozni, magánszámaiban viszont brillírozott. Haja Zsolt gyönyörűen énekelt el Valentin imáját. A legjobb pedig Bretz Gábor (Mefisztó) volt, isteni ez a pasi!

Természetesen a drámát, a filozofikus témákat, amelyen Goethe egy életen keresztül dolgozott, nem lehet visszaadni a 3 órás zeneműben. Ma már azonban nagyon csodálkozunk, hogy miért is kell megölnie a kisbabáját egy felvilágosult, önálló, dolgozó nőnek? Mert, ha áthelyezzük a drámát a mai korba, akkor bizony számolni kellene a következményekkel, különben elvesz az eszmei mondanivaló!

Megnéztem az Operaház repertoárját erre az évadra vonatkozóan, már nincs műsoron ez a darab! A Faust Fesztiválra lett bemutatva, úgy tűnik. Esetleg jövő évadban beteszik egy bérletbe, különben senki nem nézné meg ezt az előadást! Valahogy a „nagyérdemű” jobban elviseli a régi nagy operák hagyományos módon való előadását, illetőleg csak a „módjával” korszerűsített rendezést szereti!

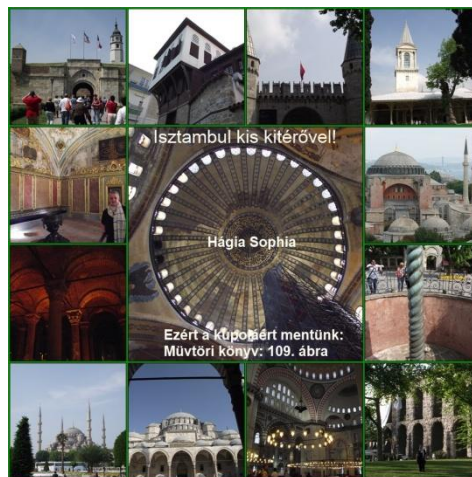
De a zene jó, a zene mindig jó! Szerencsére!

2015. 05. 19. kedd Film

Rendkívül jó film, ajánlom mindenkinek! Ráadásul valóságos a film története. A II. világháborúban elrabolt kincsekről, nevezetesen Klimt: Hölgy aranyban, című képének sorsáról van szó. Helen Mirren alakítja azt az idős hölgyet, aki a természetes örököse a képnek. Látszik a művésznőn, hogy nem került nagy erőfeszítésébe a szerep eljátszása, de még így „lazán” is zseniális. Ajánlom mindenkinek!

2015. 05. 20-26. Utazás

A művészettörténet könyvem erről az útról csak egy, azaz egy szem képet kapott. Szófia, Belgrád, Rodostó, Isztambul, Edirne, Aranyzarvas-öböl és a Márvány-tenger lettek, „nagyjából” megtekintve. Idegenvezetőnk mondta ki a nagy tanulságot utazásunk végén: Ne higgyék azt, hogy látták Törökországot! Jó, nem hisszük. Bár mi, csavargásunk során olyan területekre is tévedtünk Isztambulban, ami bizony nem volt turista látványosság. Egy 14 milliós városban minden és annak ellenkezője is előfordulhat, szinte felfoghatatlan: Hogy élhet ennyi ember egy városban?

Utazásunk olyan volt, hogy ültünk az autóbuszban órákat, majd berohantunk egy városba a központján végig „sétáltunk”, majd vissza a buszba. Majdnem teljes úgy, ahogyan azt egy régebbi film: Ha kedd, akkor Belgium című film bemutatja.

2015. 05. 29. péntek **Szalon**

Galgóczi István arabista előadása: A selyemút titkai

Kíváncsivá tett ez a fiú!

2015. 05. 30. szombat **Színház**

Thália Színház Új Stúdiójában láttuk ezt a színdarabot. Kétszemélyes játék.

A színlapon fel van tüntetve egy kérdés: Ha megszökhetnél, az életedből kit vinnél magaddal? Ezzel a kérdéssel teljesen felborult a darabról alkotott véleményem. Sőt megzavart, de az is lehet, hogy nem értem a kérdést!

Szerintem ez a darab, a másokért vállalt felelősségről szól! Ebben az értelemben nem az a kérdés, hogy: Kit, hanem az, hogy egyáltalán vihetek-e valakit?

És szerintem arról a dilemmáról szól, hogy: Vállalok felelősséget bárkiért vagy nem! Keresek társat vagy nem! Nemzek-e, szülök-e embert a világra, vagy nem?

Az is lehet, hogy ezeket csak én gondolom, lehet, hogy egyszerűen arról szól a darab, hogy egy rafinált kislány (Gáspár Kata) rá tudja-e venni a már túlkoros kötéltrancost (Salinger Gábor), hogy vállán átvigye a kötél az USA-ból Kanadába.

Életveszélyes ugyan, de a szerelemért mindent!

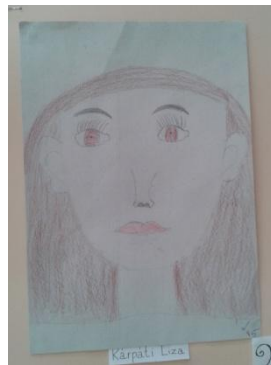
Sajnos azonban, a fenti kérdések súlyának megfelelően nem tudott teljesíteni a darab! Nem tudtam eldönteni, hogy a darab szenved némi hiányosságokat, vagy a szereplők nem tudták visszaadni az eszmei mondanivalót, vagy a rendezés nem állt a helyzet magaslatán? Pedig Gáspár Kata nagyon igyekezett, Salingernek nem tudtam elhinni, hogy Ő az, aki! Rendező: Molnár-Keresztyén Gabriella.

Igazán nem volt sok kulturális esemény ebben a hónapban, mert utazással töltöttük az időt. Utazással pedig azért kellett töltenünk az időt, mert 2014-ben orvosi „terror” alatt álltam (feküdtem) és a felszabaduló kevés időben nem mertem vállalni az utazást. Ezt a hiányosságot ebben az évben kell bepótolni, amíg lehet! (Művészettörténet könyvem nagy öröme: Velence, Padova, München, Isztambul: pipa!)

És még....

Már feltettem az unokáim által készített munkákat a Facebookra, de a történelmi hűség kedvéért ide is bemásoltam, nehogy elveszenek az idők során a művészeti alkotások. A képeket a Törökvész úti Általános iskola aulájában, az iskola tanulói által készített művek kiállításán fotóztam.

Kárpáti Liza 2/c:

Kárpáti Flóra 6/b:

Kívánok a Kedves Olvasónak jó-szép napokat!

Szeretettel: Ibolyka